

Славейче

КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТЪ

Тази година ще помъстваме работи отъ нашитъ малки сѣтрудници, само ако сж прегледани и одобрени отъ тѣхнитъ учители. Всичко, което ни се изпраща — стихове, разкази, случки, описания, задачи, ребуси, гатанки и картини — трѣбва да бже написано само на едната страна на листа ясно и четливо съ мастило, а не съ моливъ, както много деца обичатъ да пишатъ.

ЗАДАЧИ, РЕБУСИ, ГАТАНКИ

1. Ако потопимъ единъ негрѣръ въ Червено море, какъвъ ще стане?
2. Навънъ съ всички се закача, а вътре въ къщи понѣкога цѣлъ денъ си пѣе? Що е?
3. Единъ овчаръ пасѣлъ стадо овце. Миналъ човѣкъ край него и го запиталъ:
— Колко овце има въ стадото ти?
— Не зная, — отговорилъ овчарѣтъ — ако ги броя по 2, 3, 5 и 6
4. Съ четири крака съмъ, но не мога да ходя.
5. Сама къща на единъ директ. Задача: В. Лазаровъ, у-къ III отд., Пазарджикъ.

Задача: Ветка Спасова, у-ка III кл., Ст. Загора.

Задача: В. Лазаровъ, у-къ III отд., Пазарджикъ.

На решилитъ вѣрно всички задачи ще дадемъ по жребие по една книжка-премия!

Най-тънъкъ конецъ до скоро можеше да се получи отъ метала платина. Сега въ Америка приготвяватъ една тъканъ, отъ стъкло, чиято жичка е по-тънка и отъ тази на платината.

Сърдцето на гренландския китъ достига голѣмина близо единъ метъръ въ диаметъръ. Въ него могатъ спокойно да се изправятъ 2—3 малки деца.

Първата черна роза е отгледана въ една германска ботаническа градина. Въ сжщностъ тя имала тъмно-червенъ цвѣтъ и въ сухо време изглеждала напълно черна.

Най-високъ скокъ отъ животнитъ прави черниятъ ягуаръ, който живѣе въ Южна Америка. Той скача отъ земята върху клонъ, високъ 5 метра.

ПОКАНА ЗА ЗАПИСВАНЕ АБОНАТИ ЗА НОВАТА ПЕТА ГОДИШНИНА НА СЛАВЕЙЧЕ

Илюстриранъ вестникъ за деца и юноши — излиза всѣки месецъ презъ учебната година. Годишенъ абонаментъ 10 лв. предплатени.

Редакторъ: **Георги Крънзовъ**

На предплатитъ абонамента си до 15 декемврий т. г. ще се даде **безплатна** книжка-премия.

РОДИТЕЛИ,

Вие обичате децата си и желаете да бждатъ винаги здрави, радостни и доволни. Не забравяйте, че ще имъ доставите истинска и трайна радостъ, като ги абонирате за новата пета годишна на най-хубавия вестникъ за деца и юноши „Славейче“, годишниятъ абонаментъ на който е само **10 лева предплатени**.

Само срещу тази малка сума отъ 10 лева, която можете да спестите въ единъ денъ, децата Ви ще получаватъ презъ цѣлата година **10 броя отъ вестника**, всѣки въ 4 голѣми страници, цвѣтенъ печатъ, **хубавъ цвѣтенъ календаръ и безплатна книжка-премия**. Кое друго издание може да Ви предложи толкова много срещу такъвъ малъкъ абонаментъ? Това прави само редакцията на вестникъ „Славейче“, защото нашето рѣководно начало е: **достъпно четиво за всѣко българско дете**.

УЧИТЕЛИ,

Вие вече познавате качествата и предимствата на вестникъ „Славейче“, за да нѣма нужда да Ви ги изброяваме. На Васъ разчитаме най-много! Подкрепете нашето дѣло, като се рѣководите отъ благородното желание да дадемъ здраво художествено и нравствено четиво на българското дете, като съ това искамъ да подпомогнемъ и трудната работа на учителя въ изграждането цѣлостната личностъ на бждещитъ български граждани.

МИЛИ ДЕЦА,

Вестникъ „Славейче“ и презъ тази годишна ще бже пакъ най-добриятъ Вашъ другаръ. Въ неговитъ многобройни отдѣли ще намѣрите приказки и разкази отъ цѣлъ свѣтъ, весели игри и забави, гатанки, ребуси, задачи, кратки биографии на свѣтовни и наши писатели, исторически разкази изъ нашето минало, здравни съвети, съобщения изъ всички области на живота и науката, хубави стихотворения, басни, разкази и приказки отъ най-добритъ наши писатели, илюстрирани съ картини отъ най-добритъ наши художници.

На редовнитъ абонати, които изплатятъ абонамента си веднага или най-късно до 15 декемврий, ще дадемъ **безплатна книжка-премия**.

Всичко за вестникъ „Славейче“ да се изпраща на адресъ: **София — ул. Чумерна, 29. — Пош. чек. с/ка 624. Тел. 3-22-06.**

НОВИНИ

Редакцията на в. „Славейче“ пожелава на всички свои абонати, настоятели и сѣтрудници здраве и успѣхъ презъ новата учебна година.

Безплатната книжка-премия, която ще дадемъ на редовнитъ абонати, е подъ печатъ и ще се изпрати само на ония абонати, които изплатятъ абонамента си веднага или най-късно до 15 декемврий т. г. Побързайте съ изплатането на абонамента, за да получите **безплатната книжка-премия!**

Колито **Ст. Мокревъ**, 3 годишно дете на нашия сѣтрудникъ **Ст. Мокревъ**, се е поминало на втория денъ на Великденъ. Нашиятъ съчувствия въ скрѣбта на покрусенитъ му родители.

Софийскитъ абонати, които получаватъ вестника по пощата, могатъ да внесатъ абонамента си направо въ редакцията: — ул. „Чумерна“, 29, III етажъ.

ШЕГИ И СМЪШКИ

— Митко, защо кога то пишешъ, държишъ постоянно езика си навънъ и го въртишъ на две страни?

— Азъ пиша съ химически моливъ и гледамъ да не съмъ го изцапалъ на върха.

— Я ми кажи, Ваньо, на коко би трѣбвало да се повѣри една тайна?

— На лъжеца.

— Защо?

— Защото на него никой не вѣрва.

ИГРИ НА ОТКРИТО ЯСТРЕБЪ И ПТИЦИ

На една страна на игрището се опредѣля мѣсто за гнѣздо на ястреба. Всички останали деца, представляватъ птици. Тѣ тичатъ, скачатъ по цѣлото игрище, както си искатъ. Когато учителката даде знакъ съ дума или хлопокъ, ястребѣтъ излиза, а птицитъ трѣбва да застанатъ неподвижно, въ каквато и да била поза. Ястребѣтъ обикаля и, ако види, че нѣкоя птица мърда, отвежда я съ себе си въ гнѣздото. Играта се свършва, кога то ястребѣтъ хване 3-4 птици. При повтаряне на играта се избира друго дете за ястребъ.

Преди играта, учителката трѣбва да обясни, че ястребѣтъ като хвърка високо, не може да забележи птици, които стоятъ неподвижно.

Радиопиескитъ „Болната принцеса“ и „Горската фея“, които се играятъ въ детския часъ на Радио-София, сж отпечатани въ книгата

ЗЛАТНО СЪРДЦЕ

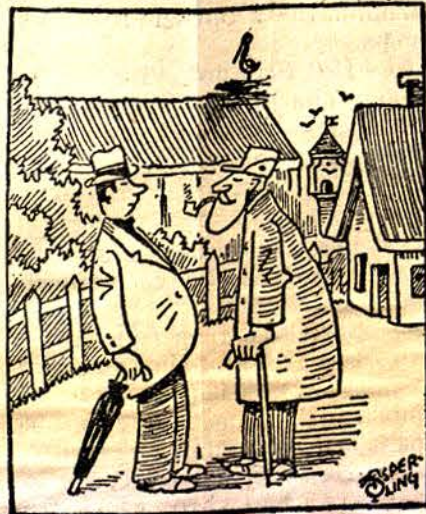
драматични приказки отъ

ГЕОРГИ КРЪНЗОВЪ

Цена 20 лв. Подвързана — 30 лева.

Абонатитъ на в. „Славейче“, могатъ да си изпишатъ книгата направо отъ редакцията срещу 12 лв., подвързана 20 лева.

Скрита картина

Къде е кучето?

Тайнственниятъ островъ

Споредъ романа на **Жулъ Вернъ**, свободна преработка на **Михаилъ Уестъ**

1. ПАДАНЕ ОТЪ НЕБЕТО

Единъ балонъ се носѣше надъ морето. Въ него се намираха четирима мѣже, едно момче и едно куче.

— Балонѣтъ като чели не се издига нагоре? — запита Хардингъ.

— Не, — отвърна Спилетъ, — ние падаме надолу.

— Тогава изхвърлете частъ отъ водата, — каза Хардингъ.

— Въ балона нѣма вече никаква вода, — отвърна отново Спилетъ. — Всичката вода е изхвърлена.

— Тогава изхвърлете нѣщо друго, — каза Хардингъ.

Веднага мѣжетъ се заловиха да изхвърлятъ пушкитъ, храната, паритъ си и всичко каквото имаха.

Единъ балонъ пада

Балонѣтъ започна отново да се издига.

Това бѣше въ 6 часа заранѣта. Два часа тѣ се носѣха надъ водата, но следъ това балонѣтъ започна отново да се доближава къмъ морето. Хардингъ пакъ запита:

— Падаме, нали?

— Да, падаме, — отвърна Спилетъ, — и скоро ще бждемъ въ морето!

— Тогава да отвържемъ кошницата на балона! — каза твърдо Хардингъ. — Качвайте се по-скоро въ мрежата, за да се освободимъ отъ кошницата.

Четирмата мѣже, момчето и кучето бързо се изкачиха въ мрежата. Следъ това отвързаха кошницата и тя падна въ морето.

Балонѣтъ отново се издигна въ облацитъ.

Къмъ 12 часа балонѣтъ пакъ започна да пада.

— Какво можемъ да хвърлимъ сега? — се развика Спилетъ. — Трѣбва да задържимъ балона въ въздуха. Ние сме близо до водата и скоро ще паднемъ въ нея.

Тогава Хардингъ реши да спаси другаритъ си. Той скочи отъ мрежата въ морето. Неговото вѣрно куче веднага го последва.

Балонѣтъ, освободенъ отъ тежестта на човѣка и кучето, отново се дигна нагоре.

Когато приближиха до единъ островъ балонѣтъ вече падаше. Той падна на твърдата земя, подскочи отъ удара, после пакъ се допрѣ до земята и пакъ подскочи. Тогава тримата мѣже и момчето, които бѣха останали въ него, скочиха на земята. Балонѣтъ освободенъ и отъ последната си тежестъ се вдигна въ въздуха и изчезна между облацитъ.

Кои бѣха тѣзи мѣже, които сждбата отведе на този островъ?

Единиятъ отъ тѣхъ бѣше Гидеонъ Спилетъ, известенъ писателъ и сѣтрудникъ на най-голѣмия **Ню-Йоркскитъ вестникъ „Ню-Йоркъ Таймсъ“**. Той бѣше едѣръ човѣкъ, съ червени коси.

Другиятъ бѣше морякѣтъ Пен-

крофтъ, заедно съ своятъ десетъ годишенъ синъ Хербертъ.

Третиятъ мѣже бѣ негрѣтъ Небъ, слуга на Хардингъ.

Хардингъ бѣше прочутъ и ученъ човѣкъ, а заедно съ това и много смѣлъ. Той се хвърли въ морето, кога то балонѣтъ бѣше натекалъ, за да спаси другаритъ си.

Неговото вѣрно куче Топъ, което бѣше заедно съ тѣхъ, сжщо се хвърли следъ господаря си. И сега тѣ двата липсваха отъ тази интересна група.

2. ХРАНА, ВОДА И ЖИЛИЩЕ

Спилетъ, Пенкрофтъ, синѣтъ му Хербертъ и негрѣтъ Небъ, като скочиха на острова, се огледаха наоколо. Тѣ бѣха скочили на единъ малъкъ островъ, близо до който се виждаше другъ, по-голѣмъ. Този малъкъ островъ бѣше пустинень. Въ него нѣмаше нито вода, нито дървета, въобще нищо. Но другиятъ островъ бѣше гористъ и съ високи хълмове. Една малка рѣка се изтичаше въ морето.

Негрѣтъ Небъ обиколи острова да търси господаря си Хардингъ. Следъ като видѣ, че отъ господаря му и отъ кучето нѣмаше никаква следа на този островъ, той се хвърли въ морето и изчезна въ морската вода. Другитъ се изправиха на брѣга и очаквах да видятъ какво ще стане съ негрѣа. Скоро той се показа надъ водата, като усилено плуваше къмъ другия островъ. Той бързо достигна до острова и тѣ го видѣха да обикаля около брѣга.

Спилетъ, Пенкрофтъ и малкия Хербертъ сжщо се хвърлиха въ водата и отплувахъ къмъ голѣмия островъ.

Небъ продължаваше да търси господаря си. Спилетъ се запъти къмъ върха на острова, за да разгледа цѣлата околностъ и да разбере има ли тука нѣкакви хора.

Пенкрофтъ и Хербертъ останаха на брѣга. Тѣ и двамата бѣха много гладни. Малкиятъ постоянно искаше да хапне нѣщо.

— Чакай, — каза бащата, — азъ ще намѣря нѣщо за ядене! И той започна да обикаля около скалитъ.

— Какво ровишъ изъ камънитъ, татко? — каза Хербертъ. — Азъ не мога да ямъ камъни.

— Ти не можешъ да ядешъ камъни, — отвърна Пенкрофтъ, но можешъ да ядешъ миди, нали? А тѣ се намиратъ най-много край скалитъ. Но ето, вижъ, тѣзи скали могатъ да се използватъ за жилище. Като наслагаме клони отгоре и като издигнемъ една стена отъ камъни на северната страна, ще имаме чудесно жилище. Хайде, на работа!

Пенкрофтъ и малкиятъ Хербертъ започнаха бързо да трупатъ камъни и скоро издигнаха доста висока стена. Следъ това отидоха въ гората и накръшиха клони. Тѣ накръшиха толкова много клони, че не знаеха какъ ще ги отнесатъ до къщата.

— А сега какво ще правимъ, запита Хербертъ, — какъ ще отнесемъ тѣзи клони, като нѣмаме нито кола, нито камионъ?

— Затова пакъ имаме рѣка, — отвърна баща му. — Ще нахвърляме клонитъ въ водата и тя ще ги отнесе до брѣга на морето.

Тѣ нахвърляха клонитъ въ рѣката и трѣгнаха надолу къмъ мѣстото, където бѣха построили къщата. После измъкнаха клонитъ отъ рѣката и ги поставиха върху камънитъ и скалитъ.

Къщата бѣше готова!

(Следва)